

Een vleugje eigen geschiedenis aan het vroegere, Belgische Marineschip, A963 SPA (B) – AMS 60 Bernisse (NL).

A 963 SPA

AMS BERNISSE

Op woensdag 19 juli 2023 had ik een afspraak met de toenmalige voorzitter, Gerrit Van Elst in Hellevoetsluis te Nederland. Daar lag mijn oude droomschip de "SPA A963" langs de kade, intussen omgedoopt tot de AMS 60 Bernisse. Hierop heb ik als milicien mijn militaire dienstplicht vervuld op deze varende eenheid, toenmalig SPA A963 genaamd, varende onder de "Belgische Zeemacht". Waarschijnlijk was ik de laatste varende dienstplichtige uit Temse, die met deze ranke dame heb mogen varen. Als 22-jarige trad in het leger bij de Zeemacht (Nu Belgische Marine) te Sint-Kruis Brugge op 03/12/1990 tot en met 30/11/1991, intussen 34 jaar geleden en ook de periode waarin de eerste Golfoorlog uitbrak in Irak.

Het was reeds van mijn 9^e, een kinderdroom om bij de toenmalige Zeemacht mijn legerdienst te vervullen aan boord van een operationeel schip. Mijn interesse werd van toen af gauw gewekt in de jaren 1976 tot 1982, toen mijn grootouders uitbaters waren van de lokale Temse Watersportvereniging. Daar maakte ik al vlug kennis met allerlei watersporten en de plezierjachten waar ik als kind mocht meevaren met talloze bootbezitters.

Maar mijn aandacht werd destijds vooral getrokken door de Patrouilleboot P902 de Libération die jaarlijks aanmeerden aan de pontons van de Temse Watersportvereniging tijdens Schelde- en kaaifeesten in Temse. De bemanning verbleef meestal een heel weekend en mocht het schip naar hartenlust bezoeken en overal gaan kijken.

Mijn stiefgrootvader langs moeders zijde, Jos Temmerman (Temse °2/11/1920 – +30/12/2016), zoon van toenmalig timmerman- en meubelmakers Stien Temmerman, was in de jaren '50 werkzaam op de scheepswerf J. Boel (Boelwerf in de volksmond) te Temse.

Hij was o.a. in 1952 en 1953 één van de basisleggers van de kiel en het stomen van de romplanken van de toenmalige mijnenveger M927 SPA (later A963 SPA).

Hij was nog niet weinig fier te kunnen vertellen dat hij ooit aan dit schip gewerkt had en die ook in "den Drieg" had gezet met andere timmerlieden, waarvan een foto aan boord hangt van de Bernisse uit die tijd.

Na 6 weken basisopleiding en 2 weken in mijn specialiteit als scheepswerktuigkundige (stoker), muteerde ik op 4 februari 1991 vanuit de marinekazerne in Sint-Kruis Brugge naar de marinebasis te Zeebrugge, om aldaar in te schepen op de

"SPA A963" voor mijn eerste zeereis naar Marinebasis in Den Helder (NL) met containers wapentuig en vooral zware munitie.

Als fiere Scheepswerktuigkundige matroos, begon mijn avontuur voor 265 vaardagen op zee. Dit tot eind november 1991 (Demob).

Verlofkaart

Dick O.O. v.d. Wacht

Aan boord van de Spa.

Tijdens het verloop van mijn legerdienst aan boord van de SPA, was de liefde voor dit bijzondere schip zo innemend voor mij, dat ik zelfs na jaren nog steeds contact heb met de reeds op rust gestelde Belgische beroepslui (militairen) mecaniciens, chef machine, de bootsman, en nog enkel anderen om nieuwjaarswensen en verhalen op te rakelen.

De voorliefde voor dit schip is steeds gebleven en toen ik het voor de eerste keer terugzag tijdens mijn dagelijkse treinrit van Temse naar Brussel naar het werk bij de Vlaamse Radio- en televisie Omroep, lag het schip aangemeerd op het kanaal in Willebroek. Herinneringen kwamen gauw weer boven en deed me wegdromen van mijn avonturen van destijds.

Enkel jaren later wist ik van mijn 'chef machine', dat het schip verkocht was aan een Nederlandse Stichting. Kort daarna dook het schip plots weer op tijdens één van de maritieme dagen tijdens het evenement "Oostende voor Anker" aan de Belgische kust. Intussen was het schip herdoopt in de naam "Bernisse". Daar kreeg ik al gauw een rondleiding en zag ik mijn oude slaapplek aan boord aan BB-zijde.

Er waren natuurlijk wel wat zaken veranderd, herschikt, maar het doel was toch de authenticiteit te bewaren van dit mooie schip. Daar ik kortelings via een facebookbericht van Lieve Truymen vernam dat de Bernisse naar Temse kwam, was ik weer dolgelukkig. Dan maar mijn stoute schoenen aangetrokken en heb ik met de toenmalige voorzitter Gerrit Van Elst en de 82-jarige kapitein contact opgenomen en mijn reis naar Hellevoetsluis ondernomen. Na een paar koppen koffie was mijn hart weer helemaal verloren aan boord.

Momenteel heb ik afgesproken, indien er nog plaats is aan boord, om te kunnen meevaren vanuit Hellevoetsluis via Terneuzen tot in Temse op mijn zo geliefde droomschip waar ik gouden tijden heb beleefd. De herinneringen aan de talloze reizen, de groepsgeest aan boord van dit nog steeds nostalgische schip onder de gezag van Cmdt. Roger Clerckx was enorm en zal altijd zo blijven. Vond het destijds al jammer dat er niemand interesse had in België om dit schip te kopen.

Maar het is wat het is en probeer hen nu te steunen voor het behoud van dit schip en vooral vaar- en zeewaardig te houden. Over de reisverhalen ga ik nu niet uitweiden, maar het was sowieso een zalige periode waar je maritiem nog iets kon van opsteken. De verhalen kan je misschien binnenkort lezen op hun website.

Intussen werd ik ingelijfd als medebemanningslid van de Bernisse en vertoef ik in een andere hoedanigheid in Nederlands uniform van Varend Erfgoed. Niet alleen het schip, maar ook de bemanning is een stuk Nederlands erfgoed welke de kennis, de wil, de kracht kennis en vriendschap koesteren om deze unieke varende dame varens te houden. Intussen reeds 71 jaar. En zoals ze zelf zeggen een schip van hout en een bemanning van staal. Niettegenstaande ze ook al wat roestvlekjes vertonen doen ze sowieso alles om dit mooie avontuur voor vele mensen, zoals ik terug

werkelijkheid te laten worden. Daar kan je alleen maar respect en trots op zijn op deze zeebonken.

Terwijl ik dit verhaal schreef, kregen we ook nog eens een Gouden palmares, want het schip is weer "Goedgekeurd" en mag de volgende 7 jaar weer verhalen schrijven klein of groot met wat water in de boot. Daarom wil ik ieder van onze makers nogmaals danken voor het vele werk wat zij elke week opnieuw als team presteren, de tijd die ze met heel veel liefde spenderen aan dit stuk Varend Erfgoed en kranige dame die nog steeds de golven klieft zolang het God belieft.

Dirk Busschaert
Winningenstraat 1A
9120 Melsele
Gsm: +32 479 31 83 67
Mail:
busschaert.dirk@gmail.com

Naambord